

Ὁ Ἀδάμ Forepaugh, ιδιοκτητῆς τοῦ περιεργωτέρου καὶ μεγίστου μουσείου τοῦ κόσμου, ἐπιθυμεῖ νὰ προσλάβῃ εἰς τὸ μουσεῖόν του διὰ τριάκοντα ἐβδομάδας, ἥτοι καθ' ὅλην τὴν ἀνοιξὶν καὶ τὸ θέρος,

τὴν ὥραιότεραν γυναικα τοῦ κόσμου

προσφέρων ὡς ἀμοιβὴν 10,000 δολλάρια πληρωτέα καθ' ἐβδομάδα εἰς ἐκείνην, ἥτις ἀνακηρυχθήσεται τοιαύτη ὑπὸ ἐπιτροπῆς πρὸς τοῦτο δρισθείσης.

Αἱ βουλούμεναι νὰ μετάρχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ προσκαλοῦνται νὰ πέμψωσι τὰς φωτογραφίας καὶ τὰς διευθύνσεις των.

Ἐκείνη, ἥτις θὰ ἀνακηρυχθῇ νικήτρια, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοσίαν θέαν ἕν τινι μεγαλοπόλει· ἀπαγορεύεται δ' αὐτῇ νὰ συνομιλῇ μετὰ τοῦ Κοινοῦ.

Εἰς τὰς σταλτησομένας ἐπιστολάς δὲν στέλλεται ἀπάντησις, οὔτε αἱ φωτογραφίαι ἐπιστρέφονται.

Αἱ προσφοραὶ διευθύνονται, πρὸ τῆς 31 Μαρτίου, εἰς ὁδὸν North Broad street, 113.

Ἐν τινι καφενείῳ τῆς Πράγας ὑπάρχουσιν ἐν ἐνεργείᾳ ὥρολόγια λίαν εὐφυῶς κατασκευασμένα πρὸς μέτρησιν τῆς ὥρας, καθ' ἣν οἱ θαμῶνες παίζουνσι σφαιριστήριον. Πλησίον ἐκάστου τῶν ἐξ σφαιριστηρίων τοῦ καφενείου εἶνε τοποθετημένον κιβώτιον ἐν ᾧ ὑπάρχει ὥρολόγιον, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ἄνω μέρος, ὅταν τὸ σφαιριστήριον μένει ἀργόν, τοποθετοῦνται αἱ τρεῖς σφαῖραι, αἵτινες διὰ τοῦ βάρους αὐτῶν τηροῦσιν εἰς ἀκίνησιν τὸ ἐν τῷ κιβωτίῳ ὥρολόγιον. Ἀμὰ δ' ὡς ἤθελε τις λάβει τὰς σφαῖρας, τὸ ὥρολόγιον ἀρχίζει νὰ κινῆται, καὶ δεικνύει ἀκριβῶς τὴν ὥραν, καθ' ἣν διήρκεσε τὸ παιγνίδιον. Ἄλλο δέ τι μέγα ὥρολόγιον, συνδεόμενον μετὰ τῶν ἄλλων δι' ἡλεκτρικοῦ σύρματος, σημειοῖ τὸ ὅλον τοῦ χρόνου, καθ' ὃν τὰ σφαιριστήρια ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ.

Ἐν τῶν περιεργωτάτων ὁργάνων τῆς μουσικῆς κατέχεται ὑπὸ κατοίκου τινὸς τῆς Πέσης Εἰνε δὲ τοῦτο βιολίον ἀνῆκον ἄλλοτε εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας Λουδοβίκον ΙΔ'. Οὗτος, ὡς δηλοῦσιν ἐγγράφα τῶν χρόνων ἐκείνων, παρήγγειλε τὴν κατασκευὴν τοῦ βιολίου εἰς τὸν διάσημον κατασκευαστὴν ὁργάνων Ἀνδρέαν Ἀμάτην (Amati), καὶ μέχρι τοῦ 1789 τὸ βιολίον τοῦτο ἔμενεν ἐν Παρίσι· ἐν τῷ ἐπιπλοφυλακείῳ. Μετὰ πολλὰς δ' ἔκτοτε περιπετείας περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ μουσικωτάτου Λιπίνσκη, ὁ ὁποῖος μετεχειρίσθη αὐτὸ, ὅταν ἔπαυσε μετὰ τοῦ Παγανίνου ἐν μεγίστῃ τινι συναυλίᾳ. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λιπίνσκη ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπεποιήθη νὰ λάβῃ 800 δουλάρια, ἅτινα προσέφερεν ὁ δούξ Κανθαβριγίας. Ἐπὶ τῆς ῥάχσεως τοῦ βιολίου εἶνε ἐξωγραφημένα δι' ἐλαιογραφίας τὰ οἰκόσημα, ὁ ἥλιος, καὶ τὸ

ἔμβλημα Λουδοβίκου ΙΔ', εἰς τὰ πλάγια δὲ τὸ ἄνθος τῶν Βουρβόνων, ὁ κρίνος.

Ἐσχάτως, γράφει ἐφημερίς τις, νεῦνις τις ἐμνηστεύθη ἄνδρα ὑπερτεσσαρακοντούτη, ὅστις ἐζητεῖ νὰ ἀποκρύπτῃ τὴν προδεδηκυῖάν του ἡλικίαν μεταχειριζόμενος σκευασίαν τινὰ δραστικὴν μὲν ἀλλὰ καὶ ἐπικινδύνον.

Ὀλίγον πρὸ τοῦ γάμου ἕν τινι οἰκογενειακῇ συναναστροφῇ ὁ μνηστὴρ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ ἀσπασθῇ τὴν μελλοννύμφον του. Μικρόν τι κυνάριον, ἰδὼν τὸ πρὸς τὴν νέαν κυρίαν του δεῖγμα τῆς ἀγάπης ἐκεῖνο, ἤρχισε νὰ περισταίνῃ τὸν μνηστῆρα καὶ νὰ λείχῃ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐσπερίδος ἀπεχωρίσθησαν καλῶς ἔχοντες. Ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν τὸ ταλαίπωρον μικρὸν ζῶον ἀπέθανεν, ἡ δὲ νεῦνις ἠσθένησε βαρέως. Πάραυτα ἐκλήθη ἰατρός, ὅστις ἐβεβαίωσεν ὅτι καὶ τὸ κυνάριον καὶ ἡ κυρία του εἶχον δηλητηριασθῇ, ἡ δὲ δηλητηρίασις προήρχετο ἐκ τῆς βαφῆς, ἣν μετεχειρίζετο ὁ μέλλων σύζυγος ὅπως ἀποκρύψῃ τὰς πολιὰς τοῦ γενεῖου του.

Εὐτυχῶς ἡ νεῦνις ἦτο ἔξω κινδύνου· ἀλλ' ἡ ἀνακάλυψις τῆς αἰτίας τῆς ἀσθενείας τῆς ἴσως συνετέλεσεν ὀλίγον εἰς τὸ νὰ μετριάσῃ τὴν πρὸς τὸν μέλλοντα σύζυγόν της ἀγάπην.

Ὁ μέγας δούξ τῆς Ἑσσης Γουλιέλμος Δ' δὲν ἠγάπα νὰ συλλογίζεται τὸν θάνατον, ἡμέραν δὲ τινὰ ἐξέπραπεν ἐνώπιον τῶν αὐλικῶν του καὶ τὴν εὐχὴν νὰ διέμενον ἀθάνατοι οἱ ἡγεμόνες ἐπὶ τῆς γῆς.

— Ὑψηλότατε, ἀπεκρίθη γηραιὸς τις στρατηγός, δὲν θὰ ἤθελα ἐγὼ τοῦτο μὴδὲ δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Οἱ λόγοι οὗτοι κατετρόμαξαν ὅλην τὴν συναναστροφὴν.

— Διατί λέγετε τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ ἡγεμὼν.

— Ἐὰν οἱ ἡγεμόνες δὲν ἀπέθνησκον, δὲν θὰ εἴχομεν τὸ εὐτύχημα νὰ σᾶς ἔχωμεν ἡγεμόνα.

— Πολὺ καλὰ, πολὺ καλὰ, εἶπεν ὁ Γουλιέλμος, ἤθελα μόνον τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀθανασίας νὰ ἤρχιζεν ἀπὸ ἐμέ.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅπως πλύνετε εὐκόλως τὰς ὑέλους τῶν παρθύρων ἢ εἰκόνων, χύσατε ἐντὸς καθαροῦ ὕδατος ὀλίγον ὕδωρ τῆς Κολωνίας (eau de Cologne). Οὕτω κατασκευάζεται μίγμα ὑπόλευκον, καὶ ἀρωματικὸν δι' οὗ καὶ αἱ μάλλον ἀκάθαρτοι ὑελοὶ πλυνόμεναι καθίστανται λαμπραὶ καὶ διαφανεῖς. Κατόπιν τὰς σπογγίζετε διὰ λινοῦ μαλακοῦ ὑφάσματος.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου πλυνόμενα καὶ τὰ βερνικωμένα ἐπιπλα ἀνακτῶσιν ὅλην τὴν προτέραν αὐτῶν στιλβηθόνα, τὸ δὲ μίγμα τοῦτο φθείρει αὐτὰ ὀλιγώτερον ἢ ἡ ἐκ μαρμαροῦ κόνις καὶ τὸ σαπῶνισμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλως ἀπαιτεῖται ὀσμὸν ὕδωρ.